

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa
Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones
Occurrentes & Funebres**

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

IV. Quia fecit illam sui Regni Sociam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51821)

Quantum verò jus natura Parentibus in filios dederit, deditus *Iesus lib. 25 de iustitia cap. 5. dub. 4. num. 17. & cap. 21. v. 7. Exod.* Quod scilicet illos sibi servos facere, & loco sui in servitatem dare possint, agnoscebat Dominium & deferebat omnem venerationem Matri iste Filius. Et ut *Richardus à S. Laur. lib. 4. docet.* Multoties ut creditur, genu flexit coram Virgine Matre, & hoc notat *S. Bernardus tom. 3. serm. 11. Art. 2.* Misticè figuratum fuisse 3. Regum 2. ubi scriptum est quod surrexit Salomon in occursum Matris sue & adoravit eam &c. quæ sedet ad dexteram ejus. Ubi ait *S. Bernardinus.* Contemplare mirificam obviationem, quia surrexit Salomon in occursum Matris sue, mirificam adorationem, quia adoravit eam, altissimam sublimationem, quia positus est thronus Matri Regis; surrexit igitur dulcissimus IESUS in occursum Matris sua &c. Imo jam jam moriturus Christus Dominus, quid agit? Arnold. respondet, *tract. de Verbis Domini.* Christus cum moriturus erat quasi solum optaret vitam ut Matri obsequeretur, voluit vicarium obedientiam, & curæ filialis in Joanne & observantiae in reliquis fidelibus relinquere, siquidem mortem evitare non expediebat, ut hoc pacto & redimeret nos moriendo, & gratus esset Matri, relinquendo vicarios exhibenda venerationis, quasi ipse fateretur, non se satis fecisse Matri pro suo desiderio.

Jure Matri huic applaudit *S. Method. orat. in hypap.* Euge euge quæ debitorem illum habes, qui omnibus mutuatur. Deo universti debemus, tibi autem etiam ille debet, ac proinde qui dixit honora Patrem tuum, & Matrem tuam, ut is decretum a se promulgatum observaret, & alios excederet, omnem Matri & gratiam & honorem impedit.

4. Quia fecit illam sui Regni Sociam.

Regem veneramus Christum Dominum cui tradidit Deus gentes ut illis imperet & in domo David regnet in æternum, sed en Reginam eorum Regnum. *S. Damascenus in Menais 27. Julij ostendit,* alloquitur atque adorat. Tu tanquam Regina Regi ex utero tuo effulgenti à dextris adjuncta es, velut Psalmista testatur. Conlonat *Comestor* dum enim in librum Esther scribens illa *cap. 4.* explicat. Non pro te sed pro omnibus hæc lex constituta est, hanc paraphrasim ex parte Christi format: nomine Estheris Mariam intelligendo, Noli timere propter subditos data lex est, tu vero mihi conregnas. Hujus imperij effectum *Arnold. Carnoten. de laudib. Virg.* assignat, communia cum Christo laudem, gloriam, & præconium, ita enim ait: Cum debitæ venerationis summa ad Christum respiciat, ex cuius plenitudine rotatum est desuper, quod Maria prædicatur gratiâ plena, manifestum est esse individuum Matris, & Filij gloriam, & communia esse utriusque præconium, cuius definitio omnem superat intellectum. Hanc,

Hanc sanctam Virginem designabat Berabée Mater Salomonis 3. Reg. 7, cui non solum afflurexit Salomon, sed positus est thronus Matri Regis, que sedit ad dexteram ejus. Hanc Esther cap. 2. Quam dilexit Assuerus super omnes mulieres, & posuit diadema Regni in capite ejus: Idque in tantum, ut cant. 8. scribitur innixa super dilectum suum, non jam supra ancillas. Hinc S. Hieron. in cap. 1. Marci vocat illam Principem cum Deo. Et Bernard. serm. 1. de Assumpt. ait: Sicut nullus in terris locus dignior fuerit uteri Virginalis templi; ita nec in cælis est Regalis solio, in quo Mariam Mariam filium sublimavit.

5. Quia est ejus Thronus, Sceptrum, & Purpura.

Christi Domini Regnum Angelus Luc. 1. ostendit esse in Domo David, sed quorum David Rex fuerat? Paralip. 1. Convenerunt ad eum omnes magistri, afflicti, ave aeneo graves & regnavit super eos. Sceptrum Christi est Virgo, sed in Domo David, ad quem Iensem videtur respexisse S. Joseph Confessor relatus in Mensa Graecorum 25. Julij: ubi Virginem afflatur. Intaminata Virgo planè est, ipsum Domini sceptrum super omnes admiratione dignissimum, me de laqueis exime adversarij dolosissimi.

Per Arcam veterem figurabatur Virgo, quæ inter cætera continebat Virginem, quæ Christi D. sceptrum fuit, ita psalmus 109. Virgam virtutis sue emittebat Dominus in Sion, dominare in medio inimicorum tuorum. Sed hæc Virga fuit simul cum Manna in juxta Psal. 22. consolationi esset. In idem recidit quod dixit Hugo Carenensis in Psal. 109.

Significata est Maria per Virginem Assueri de qua Esther 8. dicitur: quod extendit contra eam Virgam auream, & hoc fuit signum clementiae. Sic Deus B. Virginem nobis dedit ut ipsa mediante gratiam ejus inveniremus, & ulterius accommodè hic dicitur potest cuivis peccatori quod dictum Estheri 15. Accede & tange sceptrum, sed à sceptro ad purpuram ducit Alcuinus lib. 3. de Trinit. Sicut Conchyliis sanguinem lana suscepit, ut purpura ex eadem lana imperiali Majestati tantummodo digna fiat, quod nullus alias induitur, nisi augusta prædictus dignitate: ita Spiritus S. superveniens in B. Virginem, Virtute Altissimi obumbravit eam, ut lana fieret Divinitate purpurea solummodo aeterno Imperatori indu dignissima.

Quod Thronum attinet, non solum ut S. Athanasius 25. Dec. apud Surianum. Thronus Dei per Virginem Mariam figurabatur, ut apud S. August. de Assumpt. dicitur. Facta Thronus Dei & Aula Regis æterni. Sed & S. Ildefons. serm. 3. de Assumpt. ait: Facta est Thronus quæ fuerat in carne templum Divinitatis.

6. Quia proxima Christo Domino in gloria.

Hanc gloriam nostræ Virginis descripsit Angelus in serm. quem dictavit R. Brigitte cap. 4. Intuebantur quoque (ab origine mundi Angeli) in illo Benedicto scilicet